

## פְּהֵם יוֹקָשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רְצָה פְּשֻׁתָּפוּל עֲלֵיהֶם פְּתָאֵם

קריאה באפיטפים מעלה מאליה את שאלת נסיבות מותם של הנפטרים. על פי רוב אין באפיטף התייחסות מפורשת לסיבת המוות, אך ישנם אפיטפים המכילים תיאורים של מיני מיתות משונות. לעתים הופכת סיבת המוות לעיקרון מארגן או לתמה מרכזית באפיטף. דוגמה לכך היא כתובת של לוונטל שבה האש היא הנמענת לפנייתו המתריסה על מותה של נערה בשריפה. דוגמה נוספת נמצאת באפיטף שכתב יל"ג בו מתואר מותו החטוף של הנפטר מדום לב כ"מוות בנשיקה".

### על קבר בתולה מאושרה אשר נשרפה והיתה למאכולת אש.

הוּי אֵשׁ לֹא נִפְחַ אֵשׁ בְּלִיעֵל  
מִבְּטָן שְׂאוּל מִי קָרְאָךְ וַתְּעֵל ?  
לְאָכַל בְּכָל פֶּה אַחֲוֹתָנוּ הָעֲנֻגָה  
נְעֵרָה בְּתוּלָה בְּשׁוֹשְׁנִים סוּגָה,  
וְהִיא זָכָה נְקִיָּה לֹא מְעֵלָה מְעֵל !  
בְּיוֹם שְׁלֵג וְקָרַח וְהָאֵחַ מִבְּעֵרַת  
נִגְשָׁה לְהִתְחַמֵּם וְהִנֵּה עַל אֶרֶץ  
נְטוּשִׁים בְּנֵי רֶשֶׁף וַיִּתְאַבְּכוּ בְּשׁוּלֵיהֶ.  
אֵךְ בְּדֵי רִיק גָּעַנּוּ לְכַבּוֹת הַבְּעֵרָה  
נִשְׂרָפָה אַחֲוֹתָנוּ אֲהֶה ! נִשְׂרָפָה מְהֵרָה !  
שְׂמָעָה הַקּוֹרָא וְרָגַז וְשָׂא קִינָה עַל מִשְׁבֹּתֶיהָ !

(דוד לוונטל, אילת השחר)